

ת"פ (כפר סבא) 65123-12-22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא סבא נ' חסן חאסקיה

ת"פ (כפר-סבא) 65123-12-22 - מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא נ' חסן חאסקיה
ת"פ (כפר-סבא) 65123-12-22
מדינת ישראל - שלוחת תביעות כפר-סבא

נגד

חסן חאסקיה

2. מוחמד חאסקיה

בית משפט השלום בכפר-סבא

[15.07.2025]

כבוד השופט אביב שרון

ע"י ב"כ עו"ד שי טובים

גזר דין

כתב האישום המתוקן; הודאת הנאשמים; והסדר הטיעון

1. הנאשמים, אחים ילידי 1989 ו-2003 בהתאמה, הורשעו על פי הודאתם ובמסגרת הסדר טיעון שבא לאחר הליך גישור שהתנהל לפני, בעבירות איומים, לפי סעיף 192 לחוק העונשין, תשל"ז-1977; קשירת קשר לעשות פשע, לפי סעיף 499(א)(1) לחוק העונשין; הסגת גבול פלילית, לפי סעיף 447(א) ו-(ב) יחד עם סעיף 29(א) לחוק העונשין; ותקיפה הגורמת חבלה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 382(א) לחוק העונשין.

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, בין הנאשמים למ"ח (להלן - המתלון) קיימת היכרות מוקדמת. בעת הרלוונטית התגורר המתלון בבית אביו, ר"ח בטירה.

ביום 16.12.22 עובר לשעה 18:18, נסע המתלון ברכבו בכביש 24 בטירה עם אורות גבוהים כדי לאסוף את בן דודו מוחמד שתייה (להלן - מוחמד). בנסיבות אלה, נסע נאשם 1 ברכבו בנתיב הנגדי ועצר ליד רכבו של המתלון. או אז התקיימו חילופי דברים בין נאשם 1 למתלון.

בהמשך לאמור, בשעה 18:18, הגיעו הנאשמים לבית אביו של המתלון, פתחו את שער הכניסה מברזל בקדמת הבית ונכנסו לחצר הבית. בשלב זה, החלו צעקו בין המתלון ומוחמד, שהיו אותה עת בקומה השניה בבית, לבין הנאשמים. בסמוך לכך, חזר נאשם 1 לרכבו, נטל ממנו אלה ונכנס לחצר הבית כשהוא מחזיק באלה. למשמע הצעקות יצא אביו של המתלון מהבית, לחצר, ושאל את הנאשמים מה קרה. נאשם 1 הזיז את האב תוך שהנאשמים מאיימים על האב בפגיעה במתלון באומרים: "אנחנו רוצים לפגוע בבן שלך", תוך שנאשם 1 אוחז באלה.

למשמע דברים אלה, ירד המתלון לחצר תוך שהוא אוחז מאחורי גבו בחפץ חד. הנאשמים רצו לעבר המתלון תוך שנאשם 1 מכה אותו בחוזקה בראשו ובגופו באלה, ותוך שנאשם 2 מפליא בו מכותיו באמצעות ידיו, והמתלון הכה את הנאשמים באמצעות החפץ החד בגופם (להלן - הקטטה).

למראה הקטטה, ירד מוחמד מהקומה השניה בבית אל החצר, תוך שמחזיק באלה, ורץ לעבר נאשם 1, היכה אותו באמצעות האלה, בעוד נאשם 2 והמתלון ממשיכים להתקוטט.

למשמע הרעש בחצר, הגיע שכנו של האב, סעיד ג'ומעה, וניסה להפריד בין הנאשמים למתלונן ומוחמד. בנוסף, דודו של מוחמד, מתנא ג'לג'ולי, החנה בקדמת הבית, ולאחר הגעתו לבית עזבו הנאשמים את הבית תוך שאיימו על המתלונן באומרם לאימו: "אנחנו נהרוג את הבן שלך", נכנסו לרכבו של נאשם 2 ונסעו מהבית, כשהדוד פינה את המתלונן לקבלת טיפול רפואי.

במעשיהם גרמו הנאשמים למתלונן למכאוב ולחבלת ראש, לשפשופים בראש פרונטאלי, לשפשוף בבית חזה לטרלי מימין, לאי תגובה למגע או לכאב ולהיעדר יכולת להניע את ארבעת גפיו, הוא פונה על ידי מד"א לקבלת טיפול רפואי כשהכרתו מעורפלת, אושפז בבית חולים בלינסון למשך 4 ימים, ובמשך יום היה מורדם ומונשם. כמו כן במעשיהם גרמו הנאשמים למוחמד לחבלות בראשו, בידיו ובחזהו.

במהלך הקטטה, נגרמו לנאשם 1 חתך בראש עם דימום קל, שחוטא, נתפר ונחבש תחת הרדמה מקומית, וכן חתך ביד שמאל ללא דימום פעיל. כמו כן נאשם 1 סבל ממכאוב בכתף שמאל וברגל שמאל ללא סימני חבלה או המטומה. לנאשם 2 נגרמו מכאוב בזרוע ימין, חבלות שפשופיות שטחיות על קרקפת אוקסיפיטלית ופאריטלית, חבלה שפשופית בעורף משמאל, חתך באורך 1.5 ס"מ בזרוע שמאל באזור הדלאטואיד, חתך באורך 1 ס"מ דיסלאלית וחתך קדמי באורך 1 ס"מ בזרוע פרוקמאלית. החתכים חוטאו, נתפרו ונחבשו.

3. הצדדים הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשמים יודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן ויורשעו. הוסכם שהנאשמים יישלחו לשרות המבחן לצורך קבלת תסקיר בעניינם. לא היתה הסכמה לעונש וכל צד טען כראות עיניו. ההגנה ביקשה ששרות המבחן יבחן את שאלת ביטול ההרשעה, אך זנחה בקשתה זו במסגרת הטענות לעונש. תסקירי שרות המבחן

4. מתסקיר שרות המבחן בעניינו של נאשם 1 מיום 8.1.24 עולה שהוא בן 34, נשוי ללא ילדים (אז), עובד בתחום המחשבים. נאשם 1 סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, למד לימודי הנדסאי תוכנה בטכניון במשך 3 שנים, ובשנת 2011 החל לעבוד כמתכנת בחברה בה עובד כיום. מזה כ-7 שנים משמש מנהל מחלקה בחברה. נאשם 1 נישא לפני 3 שנים. אשתו, בת 30, קלינאית תקשורת ועובדת כעצמאית במשרד החינוך. נאשם 1 נעדר עבר פלילי. בהתייחסותו לעבירות מסר שמכיר באופן שטחי את המתלונן ומשפחתו ושלל קונפליקט עימם לאורך השנים. ברקע לעבירות היה אירוע מקדים בינו לבין המתלונן, כאשר המתלונן הגיע ברכב מולו עם אורות גבוהים, עצר לידו והחל לתקוף אותו באלימות מילולית ופיזית, עד שעובר אורח הפריד ביניהם. בעקבות התוקפנות שחוזה מהמתלונן התקשר לאחיו, נאשם 2, כדי שיתלווה אליו לביתו של המתלונן, במטרה שאביו יראה כיצד בנו פצע אותו ויפתור את הבעיה שנוצרה, ולא מתוך תחושת נקמה ורצון לפגוע חזרה במתלונן, וכיוון שחשש ללכת לבד הזמין את אחיו. בהגיעם לבית המתלונן, על רקע התנהלותו התוקפנית של המתלונן, חש חוסר אונים וקושי להפעיל שיקול דעת, הלך להביא קרש וחזר לחצר הבית וכשהמתלונן החזיק בהמשך בחפץ חד, החלה ביניהם תגרה אלימה, בה התנהל באלימות כלפי המתלונן.

נאשם 1 שלל שאיים על אמו של המתלונן, אך הודה שהתנהל באופן מאיים ופעל באופן אלים באירוע. לטענתו לא היה בכוונתו לממש את האיומים, הוא נמנע משימוש באלימות לאורך שנים ומדובר באירוע חריג לאורחות חייו בו פעל מתוך סערת רגשות וקושי בוויסות דחפיו.

שרות המבחן התרשם שנאשם 1 פעל באימפולסיביות והתקשה לווסת רגשותיו וכעסו, ניכר שהוא מבין ששגה בהתנהלותו באירוע ושהיה עליו להזמין משטרה מלכתחילה ולהימנע מהגעה לבית המתלונן ולהביא קרש שהביא להסלמה של האירוע. נאשם 1 לקח אחריות על מעשיו, הביע צער וחרטה על התנהלותו, הבין את הפסול במעשיו והביע חרטה על שהתקשר לנאשם 2 (אחיו) וביקש שיצטרף אליו.

ביחס לפגיעה במתלונן מסר שפעל מתוך הגנה עצמית אולם מכיר בנזק שנגרם למתלונן, מכיר בעובדה שהאירוע יכול היה להסתיים באופן חמור יותר ושעליו לשאת בתוצאות מעשיו. לדבריו נעשה ניסיון לסולחה שלא התקיים, אך המצב כיום רגוע בין המשפחות. ניסיונות השרות ליצור קשר עם המתלונן לא צלחו והוא לא ענה לשיחות.

בנסיבות אלה, התרשם שרות המבחן שנאשם 1 נעדר דפוסים עבריינים או שוליים, ניהל אורח חיים נורמטיבי עד להסתבכות דן, ואף הביע נכונות להשתלב בהליך טיפולי בתחום האלימות.

ההערכה היא שרמת המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה במידת חומרה צפויה נמוכה.

לאור האמור, הומלץ על דחייה בת 4 חודשים על מנת לבחון השתלבותו של נאשם 1 בקבוצה טיפולית.

מתסקיר משלים בעניינו של נאשם 1 מיום 6.5.24 עולה שבתקופת הדחייה, ביום 10.3.24, זומן נאשם 1 לראיון התאמה לקבוצת הכנה לטיפול והחל הליך טיפולי בקבוצת הכנה הממוקדת בתחום בחינת דפוסים מכשילים, התקיימו עד כה 5 מפגשים, במהלכם שיתף במצבו ובקשייו באופן פתוח וכן. ביום 21.5.24 הוא עתיד להשתלב בקבוצה ארוכת טווח בתחום האלימות. ההתרשמות היא שנאשם 1, שמצוי בקשר רציף עם שרות המבחן לאורך כל התקופה, מתנהל באופן רציני ואחראי, מגיע בזמן ומשתתף באופן אקטיבי, מביע נכונות לערוך התבוננות מעמיקה וביטא נכונות להמשיך קשר עם השרות.

שרות המבחן חזר על ההערכה לפיה רמת הסיכון להישנות התנהגות אלימה נמוכה במידת חומרה נמוכה. בנסיבות אלה, סבור שרות המבחן שקיימת חשיבות להמשך ההליך הטיפולי בעניינו של נאשם 1. באשר לענישה, סבור שרות המבחן שיש מקום להתייחס למאמצים שעורך נאשם 1 במסגרת ההליך הטיפולי, להיעדר עבר פלילי או קיומם של מב"דים נוספים, ועל מנת לסייע לחזק את תפקודיו החיוביים, הומלץ שכלל שייגזר עליו עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, יהיה זה ברף נמוך מההתקופה המקסימלית, לצד פיצוי למתלונן.

5. מתסקיר שרות המבחן בעניינו של נאשם 2 מיום 8.1.24 עולה שהוא בן 21, רווק, מתגורר עם הוריו בטירה, סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות מלאה, כיום סטודנט שנה שניה ללימודי תואר ראשון בחשבונאות במכללת "שערי מדע ומשפט". נאשם 2 בן הזקונים במשפחת מוצאו ונאשם 1 הוא אחיו הבכור. נאשם 2 נעדר עבר פלילי. בהתייחסותו לעבירות התקשה לקחת אחריות ומסר שברקע עימות בין המתלון לאחיו (נאשם 1). לדבריו, בשונה מהמתואר בכתב האישום, חבר לאחיו כשהוא היה כבר פצוע וחבול, ושלל שבהגיעם לבית המתלון היה בכוונתם לפעול באלימות נגדו. את הסלמת האירוע הסביר על רקע התנהלותו האלימה של המתלון כלפי אחיו. מאז האירוע ניתק הקשר עם המתלון ומשפחתו. נאשם 2 הצר על התנהלותו בעת ביצוע העבירות, עם זאת השרות התרשם מנטייתו לטשטש ולפחית מחומרת מעשיו, תוך השלכת האחריות על המתלון, הוא התקשה להביע חרטה על הפגיעה שהסב ולבטא אמפתיה כלפי המתלון, ותופס את התנהלותו האלימה כדאגה לאחיו וכתגובה להתנהלות המתלון. בדיקת שתן שנערכה לנאשם 2 נמצאה נקיה משרידי סם. לאורך האבחון נאשם 2 הדגיש חלקיו המתפקדים, ערכיו הנורמטיביים, וגם כשניסו לשקף לו דפוסיו המכשילים, הוא המשיך לבטא העדר מצוקה ממצבו ובהתאם שלל נזקקות טיפולית וסירב להשתלב בקבוצה המיועדת לעוברי חוק בתחום האלימות. ניסיונות השרות ליצור קשר עם המתלון בשיחות טלפוניות, לא צלחו.

שרות המבחן העריך שרמת המסוכנות הנשקפת מנאשם 2 נמוכה במידת חומרה צפויה נמוכה. השרות העריך שלמרות שנאשם 2 אינו מאופיין בדפוסים אלימים או עבריינים מושרשים והעבירה חריגה לתפקודו, הרי שמכיוון שדובר באירוע מתמשך בו נאשם 2 התקשה לווסת את עצמו ולעצור את התנהלותו הבעייתית, קיימת נזקקות טיפולית. לאור האמור, לאור שלילת נזקקות טיפולית, לא נוצר פתח להמשך מעורבות טיפולית שיקומית מצד שרות המבחן והומלץ על הטלת עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות, שיהווה עבור נאשם 2 גבול ברור ומרתיע, לצד מאסר מותנה ופיצוי כספי למתלון.

מתסקיר משלים בעניינו של נאשם 2 מיום 6.2.25 עולה שבמהלך תקופת הדחייה חודש הקשר עם נאשם 2. הוא שיתף אודות פגיעת טיל סמוך לבית הוריו שהובילה לפציעתו ולנזקים משמעותיים לבית. בהתייחסותו לעבירות נאשם 2 עודנו משליך מרבית האחריות על התנהלותו של המתלון ועל דאגתו לאחיו, אך לצד זאת ביטא בווה וחרטה על מעשיו.

בעת הזאת, נאשם 2 ביטא עמדות אמביוולנטיות כלפי נזקקותו הטיפולית ונראה שעודנו מתקשה להתמודד עם הפער בין האופן בו תופס את עצמו ויכולותיו התפקודיות לבין דפוסיו האלימים כפי שבאו לידי ביטוי בעבירות דנן, אולם ביטא הסכמה להשתלב בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים בשרות המבחן.

לאור האמור, ביום 31.12.24 השתלב נאשם 2 בקבוצה טיפולית המיועדת לצעירים עוברי חוק, במסגרתה מגיע להתמדה למפגשים, משתף באופן מצומצם וראשוני, אך מגלה נכונות לשתף פעולה ונראה שיכול להיתרם מההליך הטיפולי. נאשם 2 תאר תחושותיו החיוביות כלפי הטיפול ותאר שלתפיסתו מצליח כיום לווסת רגשותיו ותגובותיו יותר מבעבר.

במהלך תקופת הדחייה לא נפתחו לו תיקים נוספים וההתרשמות היא משינוי ראשוני שחל בעמדותיו של נאשם 2, אשר בחר למנף את ההליך המשפטי לצורך קבלת עזרה, עריכת התבוננות אודות דפוסיו האלימים ורכישת מיומנות להתמודדות מקדמת במצבי דחק. כל זאת, לצד המשך השקעת מאמציו בניהול אורח חיים תקין שבא לידי ביטוי ביציבות תעסוקתית ולימודי האקדמאיים ושיפוריו לעתיד.

בנסיבות אלה, העריך שרות המבחן שקיימת חשיבות לאמץ בעניינו את הפן השיקומי-טיפולי ולאפשר המשך שיקומו במסגרת העמדתו בצו מבחן למשך שנה. באשר לענישה קונקרטי, הומלץ על הטלת צו של"צ בהיקף 200 שעות. בנוסף, המליץ שרות המבחן לשקול בחיוב ביטול הרשעתו בדין, הגם שלא הציג פגיעה קונקרטית בעניינו, הואיל ומדובר בבחור צעיר, ללא עבר פלילי, בעל חלקים מתפקדים, המשתף פעולה עם השרות והתגייס להליך טיפולי שייסע בהפחתת מסוכנות במצבו.

טעונו ב"כ הצדדים

6. ב"כ המאשימה הפנה לערכים החברתיים המוגנים בעבירות אותן ביצעו הנאשמים ולמידת הפגיעה הגבוהה בהם. הוא הפנה לעובדה שכל האירוע מתחיל בוויכוח, בעקבותיו הנאשמים מגיעים בתכנון מוקדם לבית המתלון, עם אלה ברכב, וגורמים לו לטראומת ראש ברף גבוה, עם הכרה מעורפלת והרדמה, כשהתוצאות היו יכולות להיות חמורות הרבה יותר. בנסיבות אלה, ועל סמך פסיקה אליה הפנה, עתר התובע לקביעת מתחם עונש הולם הנע בין 15-30 חודשי מאסר.

באשר לנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות נטען שנאשם 1 שיתף פעולה עם שרות המבחן, נטל חלק בקבוצות הכנה וטיפול קבוצתי, ההתרשמות שהוא מבין את חומרת מעשיו, הוא חש בושה ורמת המסוכנות בעניינו נמוכה, בחומרה נמוכה. לעומת זאת, נאשם 2 לא לקח אחריות, נטה לטשטש ולהפחית מחומרת מעשיו ולהשליך אחריות על המתלון, לא הביע חרטה וסירב להשתלב בקבוצה טיפולית, ורק בהמשך השתלב בטיפול באופן ראשוני. במצב דברים זה, נטען שבעניינו של נאשם 1 קיימת הצדקה לסטות ממתחם העונש ההולם מטעמי שיקום, ואילו בעניינו של נאשם 2 אין מקום לעשות כן. לפיכך, עתר התובע לגזור על נאשם 1 12 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי המתלון; ואילו על נאשם 2 עתר התובע לגזור 15 חודשי מאסר, לצד מאסר על תנאי ופיצוי למתלון. צוין שהנאשמים היו עצורים בגין תיק זה מיום 16.12.22 ועד ליום 20.12.22.

7. ב"כ הנאשמים טען שמאז האירוע (דצמבר 2022) חלפו שנתיים וחצי. נטען שהנסיבות הקשורות לביצוע העבירות פחות חמורות מכפי שנטען על ידי התובע, שכן האירוע לא החל בהתחממות מוקדמת בנשק לצורך גרימת חבלה, אלא שהאלה היתה ברכבו של נאשם 1 והוא לא הגיע איתה בתחילת האירוע לבית המתלון. רק לאחר שהמתלון נופף בסכין מהקומה העליונה התפתח אירוע אלים, ונאשם 2, שהוא אחיו הצעיר של נאשם 1, הצטרף לקטטה כשראה שאחיו מותקף, לתפיסתו. עובדה זו מלמדת שהנאשמים לא הגיעו "לסגור חשבון" עם המתלון, אלא מדובר באירוע מתפתח. בנוסף, נטען שיש לקבוע מתחם עונש הולם שונה לכל אחד מהנאשמים. ההגנה עתרה למתחם עונש הולם בעניינו של נאשם 1 הנע בין מספר חודשי מאסר בעבודות שרות ל-9 חודשי מאסר בעבודות שרות; ובעניינו של נאשם 2 מתחם הנע בין מאסר על תנאי למספר חודשי מאסר בעבודות שרות, זאת בשל חלקו המופחת בעבירות. נטען ששני הנאשמים נעדרי עבר פלילי, מעולם לא נחקרו במשטרה ולא נפתחו נגדם תיקים חדשים מאז האירוע. נאשם 1 עבר טראומה לאחר שטיל פגע בביתו וריסק אותו, כשהאירוע גרם לו למצב נפשי ופסיכיאטרי מורכב, הוא הוכר כבעל 15% נכות רפואית מביטוח לאומי בעקבות פגיעה מרסיס, ואשתו שהייתה בהיריון בעת הרלוונטית, לאחר שנים של טיפולי פוריות, פונתה לבי"ח במצב סיכון לעובר, אך למרבה המזל ילדה בסוף בשלום. נטען שלמרות שנאשם 1 גדל בטירה, במגזר הערבי, הוא הצליח בתחום הה"טק, עובד ומנהל צוות של 400 עובדים בחברת סייבר, שבזמן מתקפת הסייבר האיראנית על אתרים בישראל, צוותו של נאשם 1 מנע פגיעה חמורה. עדות לכך ניתן לראות בתכתובות מייל שהועברו בין מעסיקיו (ראה הודעה מיום 2.7.25 והצרופות לה). כמו כן, נוכח הירתמותו לטיפול, וכמומלץ על ידי שרות המבחן, מבוקש לסטות בעניינו ממתחם העונש ההולם במידה משמעותית.

באשר לנאשם 2 נטען שהוא בן 22, סטודנט לראיית חשבון, עומד לפני סיום לימודיו ובחודש ספטמבר עתיד להיבחן, כשהמשך ישתלב בשנת התמחות. חרף המלצת שרות המבחן להימנע מהרשעה בדין, הרי שנוכח העובדה שהרשעה לא תיפגע בלימודיו ובעיסוקו, ההגנה אינה עומדת על כך. נטען שגם נאשם 2 נפצע בעקבות נפילת הטיל על בית המשפחה והוכר כבעל נכות מביטוח לאומי.

לאור האמור, עתרה ההגנה לענישה בדמות מאסר קצר בעבודות שרות לנאשם 1 וענישה צופה פני עתיד לנאשם 2. נאשם 1 בדברו האחרון לקח אחריות והביע חרטה על מעשיו, טען שמדובר בטעות חד פעמית ובאירוע שאינו מאפיין אותו, את אחיו (נאשם 2) ואת משפחתם. עוד טען שעולם הפשע זר להם, הם לא היו עצורים או נחקרו מעולם במשטרה והתנהלותם במקרה דנן הייתה טעות. נאשם 1 מסר שהוא סיים את ההליך הטיפולי בשרות המבחן, רכש כלים לחיים ומיישם אותם בשגרת חייו.

9. נאשם 2 בדברו האחרון התנצל על מעשיו, טען שמבין היום את גודל הטעות שעשה נוכח המחירים ששילם במעצרו, בהליך הפלילי והעובדה שהפסיק את לימודי ראיית החשבון. כיום הוא סטודנט בשנה שלישית ומתכוון להשתלב בהתמחות בראיית חשבון.

דין והכרעה

10. הפסיקה הדנה בתופעת האלימות בחברה מוכרת וידועה, ולמרבה הצער רבה, ומדברת על "רעה חולה" אותה יש למגר מכל וכל באמצעות הטלת עונשים מרתיעים לעבריינים ולעבריינים פוטנציאליים, למען יראו וייראו. לענין זה יפים הדברים שנאמרו בע"פ 9630/09 זוהר נ' מדינת ישראל (20.7.10):

"כמעט ולא יעבור יום שלא נשמע בו על מעשה אלימות נוראי בו אדם תקף את רעהו, ופעמים רבות תוך שימוש בכלי נשק קר, כסכין. מעשי האלימות היו כמגפה הפושטת במדינתנו ומותירה אחריה חללים ופצועים ונראה כי אין יכולת לעמוד בפניה. על כן על בתי המשפט להרים תרומה לעצירת מגפת האלימות הנוראית. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים ומסייעים למגפה להוסיף ולהתפשט..."

11. במעשיהם פגעו הנאשמים בערכים חברתיים מוגנים רבים. האינטרס המוגן בעבירת האיומים הוא שמירה על שלווה חיו של הפרט; עבירת הסגת גבול פוגעת בביטחון האישי של הפרט ובקניינו; ועבירות אלימות פוגעות אף הן בביטחון האישי של הפרט, לצד זכותו של כל אדם להגנה על חייו, שלומו ושלמות גופו.

מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים במקרה דנן בינונית-גבוהה, הואיל ומדובר באירוע של קשירת קשר של שניים שהגיעו לביתו של המתלונן על רקע אירוע מינורי של חילופי דברים בכביש, כשברכב אחד מהם אלה, בליווי איומים ברף חומרה גבוהה, וכשבסופו של האירוע גרמו לחבלות קשות, באמצעות הכאה באלה, למתלונן, ולחבלות למוחמד.

12. נסיבות הקשורות בביצוע העבירות מעלות שברקע לקטטה אירוע מינורי ושולי של חילופי דברים בין נאשם 1 למתלון בכביש, בעקבותיו הגיעו הנאשמים, אחים, לביתו של המתלון ונכנסו ללא רשות לחצר הבית. בנוסף להסגת הגבול הנאשמים הסלימו את האירוע בכך שהחלו לצעוק לעבר המתלון ומוחמד, ששהו בקומה השניה בבית, ונאשם 1 הגדיל לעשות בכך שחזר לרכב על מנת "להתחמש" באלה, עמה חזר לחצר הבית. בשלב זה, איימו הנאשמים על אביו של המתלון ("אנחנו רוצים לפגוע בבן שלך") ובכך גילו דעתם שאכן בכוונתם לפגוע בו. בתגובה, ירד אליהם המתלון כשהוא חמוש בחפץ חד, ומכאן ואילך - החל אירוע אלים ("קטטה") במסגרתו הפליאו הנאשמים מכות במתלון, פצעו אותו וחבלו בו, כשהמתלון מצדו מכה בהם באמצעות החפץ החד. בתום האירוע הנאשמים איימו אף על אמו של המתלון ("אנחנו נהרוג את הבן שלך").

הגם שהאירוע בוצע בצוותא על ידי שני הנאשמים, כששניהם הגיעו למקום, שניהם איימו על הורי המתלון ושניהם הכו אותו, הכל כאשר מיוחסת לשניהם עבירה של קשירת קשר לביצוע פשע, הרי שחלקו של כל אחד מהם בכל זאת שונה. לנאשם 1 חלק מרכזי יותר באירוע, בהיותו אחיו הבכור של נאשם 2, עליו בוודאי יש לו השפעה בלתי מבוטלת, הוא בעל הריב עם המתלון, וריבו היווה את המניע להגעתם של הנאשמים לביתו של המתלון. גם במהלך התקיפה, היה זה נאשם 1 שהתחמש מראש באלה והכה במתלון באמצעותה, בעוד נאשם 2 מכה במתלון באמצעות ידיו. בנוסף, נאשם 1 הכה את המתלון והתגושש עם מוחמד, בעוד שבהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, נאשם 2 הכה את המתלון בלבד.

הנזק הגופני שנגרם למתלון ולמוחמד בעקבות אירוע האלימות חמור ומשמעותי. מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (תע/1) עולה שהמתלון הובהל לבית חולים בהכרה מעורפלת, פותח עיניים לסירוגין, עם חבלות בראש ובפנים. למתלון נגרמו חבלות ראש, שפשופים בראש, שפשוף בבית חזה, היעדר יכולת להניע את ארבעת גפיו, והוא אושפז בבית חולים בלינסון למשך 4 ימים, ובמשך יום אחד היה מורדם ומונשם. למוחמד נגרמו חבלות בראשו, בידיו ובחזהו. למותר לציין שפוטנציאל הנזק שיכול היה להיגרם כתוצאה מהאירוע גבוה, ובנקל הכאה באמצעות אלה יכולה היתה להותיר מי מהמעורבים עם נזק גופני בלתי הפיך, ואף לגרום למוות.

13. מנגד, יש לציין את הנסיבות הבאות, לקולא - המתלון הסלים את האירוע ותחת להזמין משטרה, מצא לרדת מהקומה השניה ולגשת לעבר הנאשמים כשהוא מצויד בחפץ חד, כשהוא שש אלי קרב, ולא בכדי כינתה המאשימה את ההתנהלות האלימה של שני הצדדים בביטוי "קטטה", ביטוי המגלם הדדיות מסוימת (סעיף 11 לכתב האישום המתוקן). כמו כן, במהלך הקטטה הוכו גם הנאשמים על ידי המתלון באמצעות החפץ החד ונאשם 1 אף הוכה על ידי מוחמד באמצעות אלה שהביא מוחמד. בנסיבות אלה, כפי שאף עולה מהמסמכים הרפואיים ומתמונות החבלות שהוגשו, נאשם 1 סבל ממכאוב בכתף ורגל שמאל, נגרם לו חתך בראש, שחוטא, נתפר ונחבש תחת הרדמה מקומית וחתך ביד שמאל ללא דימום; ולנאשם 2 נגרמו מכאוב בזרוע ימין, חבלות שפשוף שטחיות על קרקפת ובעורף, וחתכים בזרועות, שחוטאו, נתפרו ונחבשו (תע/4).

עם זאת, יצוין המובן מאליו, הנאשמים הם שהכניסו עצמם, ביוזמתם ובתכנון מוקדם, לסיטואציה האלימה, בכך שקשרו קשר לביצוע עבירה, הסיגו גבול והגיעו באלה ובצעקות לבית המתלון, איימו עליו ברצח באוזני הוריו, והכל על מנת להתגרות במתלון ולגרום לאירוע אלים ביניהם, ועל כן, לתוצאות הקשות שנגרמו להם בגין אותה אלימות שהם יזמו בעצמם, יתן משקל מוגבל בקביעת מתחם העונש ההולם.

14. נוכח חלקם השונה של הנאשמים באירוע, מצאתי לנכון לקבוע שני מתחמי ענישה שונים לכל נאשם, כפי מידת מעורבותו. מתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 1 נע בין 15-30 חודשי מאסר; ומתחם העונש ההולם בעניינו של נאשם 2 נע בין 12-24 חודשי מאסר, לצד ענישה נלווית. חריגה מטעמי שיקום.
15. בחינת הנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות, כמו גם נסיבותיהם האישיות של הנאשמים, כפי שהובאו במסגרת הראיות והטיעונים לעונש ובתסקירי שירות המבחן, מלמדים שיש מקום במקרה זה לסטות ממתחם העונש ההולם, וזאת מטעמי שיקום.
- א. הנאשמים, אחים בני 36 ו-22, נעדרי עבר פלילי, ניהלו אורח חיים נורמטיבי לאורך השנים, ואף בחלוף זמן של שנתיים וחצי מאז האירוע לא שבו להסתבך בפלילים.
- ב. הנאשמים הודו בהזדמנות הראשונה, בעקבות הליך גישור ראייתי, נטלו אחריות והביעו צער וחרטה על התנהלותם. בכך חסכו בזמן שיפוטי יקר, ובכלל זה את העדת המתלונן, על כל המשתמע מכך.
- ג. במהלך הזמן שחלף מאז הגשת כתב האישום, בחודש נובמבר 2024, במסגרת מלחמת "חרבות ברזל", נפגע בית הוריהם של הנאשמים פגיעה ישירה מנפילת טיל בטירה, ומהפגיעה נהרס הבית כמעט כליל, והמשפחה מצויה כיום בתהליך של קבלת פיצוי. בנוסף, נגרמו לנאשמים פגיעות גוף וצללקות נפשיות, כשמהמסמכים הרפואיים שהוגשו עולה שנאשם 1 לקה בהתקף חרדה, ומאז מתקשה לתפקד, מגלה סימנים של פוסט טראומה ומטופל פסיכיאטרית ותרופתית (תע/2; נע/2). נאשם 2 נחבל מרסיס ברגלו והגיע למיון עם שפשופים ופצעים ברגל (נע/3; תע/3). מאז פציעתו הוא עדיין סובל מכאבים בברך, מצוי בטיפול פיזיותרפיה והוכר כבעל נכות קבועה בשיעור 5% מביטוח לאומי (נע/1; נע/3).
- ד. נאשם 1 נשוי ואב לפעוטה, בעל תואר הנדסאי תוכנה מהטכניון, עובד מזה 14 שנים בחברת היי טק ומשמש כמנהל בחברה. התסקירים בעניינו חיוביים, מהם עולה שלקח אחריות על העבירות, הביע צער וחרטה על התנהלותו, הבין את הפסול במעשיו, והגם ששלל מניע של נקמה או שאיים על אמו של המתלונן, הודה שהתנהל באלימות ובאופן מאיים באירוע. נאשם 1 נעדר דפוסים עבריינים או שוליים. רמת המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה במידת חומרה צפויה נמוכה. נאשם 1 השתלב בהליך טיפולי במסגרת השרות, תחילה בקבוצת הכנה קצרת מועד ובהמשך בקבוצה טיפולית ארוכת טווח בתחום האלימות, שהסתיימה עד כה, כשלאורך כל הדרך שידר רצינות ואחריות, שיתף פעולה באופן אקטיבי והביע נכונות להמשיך מעורבות טיפולית מצד השרות.
- ה. נאשם 2 רווק בתחילת דרכו המקצועית, בעת ביצוע העבירות היה כבן 19, דהיינו מדובר ב"בגיר-צעיר". כידוע, מגמת הפסיקה לאורך השנים בהענקת משקל נכבד לפוטנציאל השיקומי בקבוצת גילאים זו, בשל הקרבה לגיל הקטנות ומאפייניה האישיותיים, כמו גם ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי של נאשם צעיר [ע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.13)].

אמנם, בשנים האחרונות, לאור הבניית שיקול הדעת בענישה, בית המשפט העליון קבע כי החוק אינו מגדיר "בגיר-צעיר" כקטגוריה נפרדת ואינו מותיר מקום לבית המשפט לעשות כן, אולם כאמור גילו הצעיר של נאשם מהווה שיקול בקביעת מתחם העונש ההולם (סעיף 40ט(6) לחוק העונשין), כמו גם בגזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40יא(1) לחוק העונשין).

[ע"פ 6961/17 אבו אלקיעאן נ' מדינת ישראל (7.3.18); ע"פ 452/14 דבוש נ' מדינת ישראל (3.4.14)].

ו. גם נאשם 2, בדומה לאחיו הבכור, בחר נורמטיבי שהאירוע דנן אינו מאפיין אותו ואת דפוסי התנהגותו. נאשם 2 עובד מאז היותו כבן 18 בקצביה משפחתית וכיום עובד כשליח, תוך כדי לימודי שנה שלישית בראיית חשבון. אכן, מהתסקיר הראשון עלה שהוא התקשה לקחת אחריות על ביצוע העבירות, נטה לטשטש ולפחית מחומרת מעשיו, השליך אחריות על המתלונן והתקשה להביע חרטה על הפגיעה שהסב ולבטא אמפתיה כלפי המתלונן. עם זאת, שרות המבחן העריך שרמת המסוכנות הנשקפת ממנו נמוכה במידת חומרה צפויה נמוכה וכי הוא אינו מאופיין בדפוסים אלימים או עבריינים מושרשים.

ואכן, בתקופת הדחיה, השתלב נאשם 2 בקבוצה טיפולית ייעודית לצעירים בשרות המבחן, ביטא בוושה וחרטה על מעשיו, גילה נכונות לשתף פעולה, וההתרשמות היא משינוי שחל בעמדותיו, עריכת התבוננות אודות דפוסיו האלימים ורכישת מיומנות להתמודדות מקדמת במצבי דחק.

ז. בשולי הדברים יוער כי יש לקחת בחשבון את העובדה לפיה אמנם ניסיונות חוזרים ונשנים מצד שרות המבחן ליצור קשר עם המתלונן לא צלחו, אולם מדיווחם של הנאשמים הקשר בינם לבינו נותק לחלוטין, והגם שניסיון לערוך סולחה לא התקיים הלכה למעשה, הרי שהמצב כיום בין המשפחות רגוע ולא מדובר בסכסוך פעיל. 16. לאור האמור לעיל, אני גוזר על הנאשמים את העונשים הבאים:

נאשם 1

א. 9 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 6.11.24, ובהסכמתו. הנאשם ירצה את עבודות השרות בבית חולים בלינסון, רח' ז'בוטינסקי 69 פתח-תקוה, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 31.8.25 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, שלוחת מרכז, רח' סלמה 53 תל-אביב.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות או לא יישמע להוראות הממונה ולנהליו, יהיה מוסמך הממונה להפסיק את עבודות השרות והנאשם יישא את יתרת עונשו במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים, קשירת קשר והסגת גבול.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת/3) בסך 2,500 ₪ שישולם עד ליום 15.9.25.

פיצוי למוחמד (ע"ת/2) בסך 1,000 ₪ שישולם עד ליום 15.9.25.

נאשם 2

א. 6 חודשי מאסר בפועל שירוצו בעבודות שרות, בהתאם לחוות דעת הממונה על עבודות השרות מיום 11.8.24, ובהסכמתו. הנאשם ירצה את עבודות השרות במרכז רפואי שיבא תל השומר, 5 ימים בשבוע על פי טווח השעות המתאפשר בחוק העונשין.

הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי העונש ביום 19.10.25 שעה 08:00 ביחידת ברקאי, שלוחת מרכז, רח' סלמה 53 תל-אביב.

מובהר לנאשם שבמידה ולא יבצע את עבודות השרות או לא יישמע להוראות הממונה ולנהליו, יהיה מוסמך הממונה להפסיק את עבודות השרות והנאשם יישא את יתרת עונשו במאסר.

ב. 6 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שלא יעבור כל עבירת אלימות, לרבות איומים, קשירת קשר והסגת גבול.

ג. פיצוי למתלונן (ע"ת/3) בסך 1,500 ₪ שישולם עד ליום 15.9.25.

לבקשת הנאשמים, הפקדון שהופקד במסגרת תיק ה-מ"ת יועבר ע"ח הפיצויים והיתרה תושב להם, בכפוף להוראות הדין.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז בתוך 45 יום.

ניתן היום, י"ט תמוז תשפ"ה, 15 יולי 2025, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד, הנאשמים ובא-כוחם.